

Vergaderjaar 2009–2010

32 123 VII

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (VII) voor het jaar 2010

Nr. 63

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN KONINKRIJKSRELATIES

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 15 februari 2010

Medio 2000 is door de politie Amsterdam-Amstelland het idee van de SMS-bom ontstaan en toegepast. In geval van diefstal van een mobiele telefoon werd een «bombardement» van SMS-en naar de ontvreemde telefoon gezonden, met daarin een tekst waarin werd gesteld dat de telefoon ontvreemd was. Elke drie minuten werd een SMS-bericht naar de gestolen mobiele telefoon gestuurd, waardoor de mobiele telefoon gedurende enige tijd min of meer onbruikbaar zou worden. Het aantal straatroven in de regio is daarop teruggelopen. De methode was niet gericht op het opsporen van strafbare feiten maar had een preventieve werking, gericht op het tegengaan van nieuwe delicten. De veronderstelling was dat met het onaantrekkelijk maken van een mobiele telefoon als buit en het vergroten van de pakkans het aantal straatroven zou afnemen. Meerdere politiekorpsen hebben deze methode overgenomen en de methode heeft veel aandacht in de landelijke media gekregen. Mobiele telefoons beschikken over een zogenaamde sim-kaart en over een zogenaamd imei-nummer. Door het plaatsen van een andere sim-kaart kan een gestolen mobiele telefoon op eenvoudige wijze voorzien van een nieuw telefoonnummer. Het imei-nummer is een ander identificerend kenmerk. Bij de SMS-bom werd van de imei-nummers gebruik gemaakt.

Navraag bij verschillende korpsen leert dat het middel van sms-bombardementen op dit moment niet meer wordt ingezet. De redenen die door de korpsen worden aangedragen voor het niet meer inzetten van dit preventieve middel zijn de volgende. Het gebruik van imei-nummers leidt niet in alle gevallen tot het gewenste effect, omdat het imei-nummer niet «uniek» is. Producenten van mobiele telefoons blijken dezelfde imei-nummers te gebruiken. Bovendien kunnen imei-nummers gemanipuleerd worden. Hierdoor ontstaat er dus een reële kans dat ook niet gestolen mobiele telefoons onbruikbaar worden gemaakt door de SMS-bombardementen van de politie. Bij sommige

korpsen speelde de onbekendheid met de mogelijkheid van sms-bombardementen ook een rol.

In zwaardere opsporingsonderzoeken is in het onderzoeksbelang meer behoefte aan het «levend» houden van mobiele telefoons zo dat deze uitgepeild of getapt kunnen worden.

Slechts bij één korps hebben destijds overwegingen van financiële aard een doorslaggevende rol gespeeld om de SMS-bommen te staken. Hierbij werden niet alleen de kosten voor het versturen van de SMS te hoog bevonden maar ook de kosten welke op de politie werden verhaald vanwege het onbruikbaar maken van een getroffen mobiele telefoon. Voor de overige korpsen geldt dat andere dan financiële motieven doorslaggevend zijn geweest om de methodiek te staken.

Door verschillende providers wordt het imei-nummer nog wel gebruikt om gestolen mobiele telefoons af te sluiten en daardoor onbruikbaar te maken. Na het afsluiten kan er geen verbinding meer worden gemaakt met het mobiele netwerk.

Op dit moment is een internationaal register voor gestolen mobiele telefoons operationeel (GSMA-register). Dit maakt gebruik van het imei-nummer van de gestolen mobiele telefoon. Mobiele telefoons welke in dit register worden opgenomen worden direct geblokkeerd.

De overheid heeft een publiekscampagne gevoerd gericht op de bewustwording van deze identificerende mogelijkheden bij burgers en op het zelf registreren van het imei-nummer en het activeren van de simkaart beveiliging in de mobiele telefoons.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
G. ter Horst